

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

4. číslo roku 2011

30. září 2011

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo místostarosty

Teplýšovické slavnosti se vydařily

Účast lidí na slavnostech pořádaných obcí a tělovýchovnou jednotou dokázala, že několikaletá absence podobných programů nebyla vůbec na místě. Zastupitelé obce si to plně uvědomují a budou podobné akce v příštích letech podporovat. Už příští rok ve znamení 660 let první zmínky o Teplýšovících a 630 let o Čeňovicích vybízí k uspořádání něčeho přiměřeně velkolepého. Více se dočtete na straně 2.

Co se zde vlastně událo?

Pod záštitou Teplýšovických slavností došlo na vysvěcení nově nabytých obecních symbolů. Občané tak mohli poprvé v plné kráse spatřit precizně vyšítou obecní vlajku společně s obecním znakem. Pro zajímavost, při výrobě vlajky bylo použito 15 km hedvábných nití. Program pokračoval průvodem k pomníku padlým v 1. světové válce, kde místní hasiči za zvuku československé hymny položili věnec k uctění památky těm, kteří položili své mladé životy za ideály někoho jiného. Starosta obce Josef Škvor uvedl, že máme veliké štěstí, že žijeme v době míru a můžeme naplno prožívat tyto slavnostní okamžiky. Poté pokračoval velmi početný průvod k nově zrekonstruované a přistavěné mateřské školce. Zde se odehrál v režii Mgr. Pavla Gobyho akt otevření. Přítomní se dověděli řadu informací o školní a předškolní praxi zdejšího správního území. Starosta obce v krátkosti pohovořil o právě dokončené rekonstrukci a o tom, co obec vedlo k rozšíření tradiční občanské vybavenosti. Poděkoval všem, co pomohli a společně s Mgr. Charlottou Kurcovou, ředitelkou ZŠ a MŠ Teplýšovice, Ak. Arch. Josefem Velebou, starostou obce Kozmice, Ing. Liborem Matouškem, starostou obce Struhařov a Ing. Vladimírem Šenkem, starostou obce Čakov symbolicky přestříhl startovní pásku. Otevření předcházela spousta práce odvedená zaměstnanci školního zařízení a brigádníky z řad studentů či občanů. Všem moc děkujeme. V doprovodu hudby DO Vranovanka pokračoval velmi dlouhý průvod z mateřské školy do sokolského areálu. Zde se všem sokolové pochlubili právě dokončeným projektem „Přístavba a rekonstrukce sportovního objektu TJ Sokol Teplýšovice“. Z úst moderátora P. G. zazněla vzpomínka na počátky místní tělovýchovné organizace. Petr Hruška, předseda, popsal nelehké financování zdejší jednoty. Následně uvedl okolnosti tvorby a realizace zmíněného projektu. Ochota participace občanů na projektu s malou či žádnou odměnou lahodila snad každému sluchu. Akt stříhání provedl Petr Hruška, předseda TJ Sokol Teplýšovice, společně s panem Josef Ottlem, bez jehož každodenní péle by se projekt nezrealizoval. Byl to právě on, kdo rozpohyboval stavbu do velmi vysokých otáček.

Zcela oprávněně mu patří veliké poděkování. Za zvuku hudby v podání orchestru ZUŠ Benešov proběhla prohlídka multifunkčního objektu. V půlce programu převzalo hudební otěže místní uskupení HUPR. V jednom vstupu starosta s místostarostou pohovořili o získaném ocenění Zelená stuha a o celé soutěži zvané Vesnice roku. Vyzvali občany, aby pomohli svým příspěvkem v celostátním kole zmíněné soutěže. Upozornili na další ročník, ve kterém se chtějí ucházet o post nejvyšší. Místostarosta uvedl: máme se s čím srovnávat a v řadě aspektů jsme opravdu lepší, než ostatní. V čem ale vidíme, že se musíme zlepšit, je dostat vás občany do soutěže. Poté zahájili místní borci fotbalové utkání. Během přestávky předstoupili před diváky vzácní hosté. Byla to silná srdeční záležitost spatřit opět na zdejším trávníku generaci, která se nesmazatelným způsobem zapsala do historie fotbalového sportu v Teplýšovících. Později hřiště zaplnili Hasiči z Teplýšovic. Dokázali dospělým, že ač jsou mladí, dokážou vzít útokem kdejaký požár. Přes hřiště za oplocením předvedl p. Konrád ukázkou výcviku psů. Závěrečnou tečku za slavnostním odpolednem udělala místní rocková skupina LemRoucha. *mk*

Zelenou stuhou to neskončilo

S velkým potěšením vám všem oznamujeme, že dne 27. 9. 2011 získala naše obec velmi pěkné ocenění v celostátní soutěži Vesnice roku, kategorie Zelená stuha. V této prestižní soutěži udělila komise Teplýšovícím skvělé **3. místo**. Vnímáme tyto okamžiky jako poděkování za dlouholeté úsilí, které jsme učinili s cílem postupné nápravy kolektivizačních chyb a celkového zvýšení kvality života u nás na venkově. Pyšnost nepatří zrovna k ctnostem, ale v této souvislosti to jistě neplatí. Během slavnostního aktu, který se konal ve Valdštejnském paláci, sídle Senátu, převzal starosta obce Josef Škvor diplom a z křišťálu zhotovenou cenu. Navíc si převzal symbolický šek v hodnotě 400 000 Kč za prvenství v krajském kole. Více informací na www.chopos.cz. *mk*

Článek od žáka ZŠ a MŠ Teplýšovice

Výlet do Českého ráje

Mým největším prázdninovým zážitkem byl dvou denní výlet do Českého ráje. Na výlet jsme jeli se sestrou já, tatínkem, maminkou a bráškou Ládík. Naší první zastávkou byl náměstek Znojmo. Po prohlídce náměstku a jeho parku jsme si dali oběd. Po obědě jsme vyrazili na hrady Znojmo a Dvůrky. Na každý hrad jsme šli do konce skoro 1 km pěšky. Z větší obou hradů byl pěkný výhled do krajiny. Přenocovali jsme v pensionu, který se jmenoval Bílý dům. Po snídani byly naším dalším cílem Prachovské skály, kam jsem se moc těšil. Prošli jsme zde zelenou trasu, která se obvykle chodí za 2,5 h a my jsme ji proládli s tatínkem projít za 1 h a 5 min. Byl to pro mě velký zážitek. Naš výlet jsme zakončili na náměstí Dětenice, kde jsme shlédli vykládku roubov a pověsili ve středověkém hostinci. Výlet se mi moc líbil a těším se na další

Pavel Dřízal

Výzva k oslavám 660 let od první zmínky o Teplýšovicích a 630 let od první zmínky o Čeňovicích

Příští rok uplyne 660 let od první zmínky o Teplýšovicích. Neméně významné výročí v letošním roce připadá na osadu Čeňovice. U těchto příležitostí chce obec ve spolupráci se všemi občany uspořádat slavnostní oslavy tohoto výročí. Proto se na všechny obracíme s výzvou ke spolupráci. Uvítáme každou pomocnou ruku a budeme rádi za každý malý příspěvek do společného díla. Již v těchto dnech byl ustanoven přípravný výbor, který se bude pravidelně scházet. Členy výboru jsou Miroslav Kratochvíl, Pavel Goby, Josef Škvor a Renáta Procházková. Oslavy by měly být rozloženy do dvou dnů. První den by mělo být slavnostní zasedání a setkání rodáků, spojené s otevřením a prohlídkou expozic z historie a současnosti obce. Druhý den by měl proběhnout v podobném rámci, jako byly loňské a letošní Teplýšovické slavnosti. Taková je prozatím naše představa, která se samozřejmě může i ve spolupráci s vámi posunout dále. Od vás všech, našich spoluobčanů, bychom rádi uvítali jakoukoliv pomoc, hlavně v těchto oblastech:

- 1. Setkání rodáků** – uvítali bychom kontakty na místní rodáky. V každém domě a rodině jistě máte někoho, kdo se zde narodil, ale bydlí někde jinde. Může to být i třeba potomek místního rodáka. Třeba víte o někom, kdo není z vaší rodiny, ale je to známý, který má nějaké vazby na zdejší kraj a rádi byste se s ním setkali. Pokud máte jakékoliv kontakty, i neúplné, poskytněte je nám.
- 2. Údaje z historie** – pokud máte jakékoliv údaje z historie, poskytněte je prosím i nám. Mohou to být jakékoliv zápisy, deníky, zprávy, fotografie a další materiály. Vše co nám zapůjčíte, bude zaevidováno a posléze i vráceno.
- 3. Vlastní nápady a návrhy** – pokud máte nápad, jak něco udělat, neváhejte a kontaktujte nás. Může jít o něco, co byste chtěli na oslavách vidět, slyšet nebo i zorganizovat. Třeba vám na předchozích Teplýšovických slavnostech něco chybělo, nebo máte kontakt na někoho, kdo by dokázal zařídit, či uskutečnit nějaké zajímavé zpestření oslav. Každý váš nápad a návrh bude zaznamenán a bude o něm diskutováno.

Jak již bylo řečeno na začátku, nečekejte s ničím na poslední chvíli a obraťte se na členy přípravného výboru. Děkujeme předem za každý váš návrh, nápad a materiál, který nám poskytnete.

Za přípravný výbor.....

pg

Konec prázdnin – radosti a strasti rodičů školáčků i předškoláčků

Je tu září a to je čas, kdy se děti po prázdninách vrací zpět do školních lavic a do školky. I v naší rodině máme školáka Radima, který již druhým rokem navštěvuje základní školu v Teplýšovicích. Letos se do ní sice už tak netěšil jako loni, kdy nastupoval do první třídy, ale po pár dnech strávených ve škole se to změnilo a musím říci, že ráno vstává rád a do školy se těší. K našemu školákovi přibyl letos i školkáček Vojta. Do školky zatím chodí rád, možná i proto, že jsme spolu v loňském roce navštěvovali Mateřské centrum v základní škole. V centru se seznámil s dětmi, s kterými společně navštěvuje mateřskou školku a tak už od prvního dne tam má kamarády. V Mateřském centru se neseznámil jen syn, ale i já jsem se zde poznala s ostatními maminkami, za co jsem moc ráda. Věřím, že ve škole i školce se opět uskuteční spousta zajímavých akcí, na které se budou děti těšit a na některé třeba i naši kluci pojedou společně.

Jana Neprašová, Vlčkov

Čtení z kroniky

První písemná zmínka o Smilově se datuje k r. 1415 a tehdejší majitelem byl jistý Teplýšovický

Smilovský mlýn

pán Přísněk či Přísnák. Po jeho smrti nejsou v zemských deskách žádné záznamy o jeho dědicích, ale lze usuzovat, že mlýn i nadále patřil tomuto rodu, protože Přísněk vlastnil rovněž v dalších letech Vlkov, Rousínov a Teplýšovice a to až do let 1549.

V r. 1615 byl vlastníkem tohoto mlýna Matěj Vyšovský.

V r. 1616 ujal jej Jakub Smilovský, který tento mlýn postoupil v r. 1620 svému synovi Janu Smilovskému. V r. 1652 jej zdědil Samuel Smilovský. Dlouho přetrvával mylný názor, že tento rod byl v kraji velmi oblíben a mlýn proto nese doposud jeho jméno. Dr. Karel Pessr toto tvrzení vyvrátil a doložil, že tato usedlost nesla jméno „Smilovský“ již od r. 1415, kdy je tato usedlost zapsaná v zemských deskách jako poplužní dvůr a mlýn. To, že r. 1616 koupil tento mlýn Matěj Smilovský je buď čistě náhodná, nebo byl Matěj dle usedlosti této podle ní pojmenován.

Roku 1656 koupil tento mlýn Jan Nádvorník a držel ho až do r. 1662, kdy jej prodal Matěji Hosopašovi. Roku 1716 se ujal mlýnu Václav Procházka, který jej po roce, tedy r. 1717 prodal Františku Kolhortovi. R. 1766 předal jej své dceři Johaně a jejímu muži Jiřímu Spálenkému. Když Johana zemřela, naléhaly obě dcery Fr. Kolhorta na Jiřího Spálenského, aby jim zaplatil z otcovského jmění podíl. A protože J. Spálenský odporoval, byla na něj podána žaloba. Dne 11. 1. 1771 se hájil u soudu tím, že mlýn převzal velmi zpustlý, mnoho vložil do přestavby a Johana, že přinesla velmi malé věno. Spor se vlekl velmi dlouho a tak kvůli pokoji vyplatil J. Spálenský oběma švagrovým Anně a Kateřině podíl po 100 zl. Před ukončením tohoto sporu se znovu oženil za Dorotu roz. Bylinovou, dceru tehdejšího mlynáře na panství v Pyšelech a protože velké věno přinesla, přijal jí za spoluvlastnici. Po něm držel tento mlýn jeho syn Josef, ale poněvadž na něm nebydlel a žil v cizině, převzala jej výhradně jeho matka Dorota Spálenská a žila na něm s dětmi: Annou, Majdalenou, Kateřinou, Marií, Josefou a Antonínem. Kateřinu provdala za Pěnkavu, Marii za Šilera a Josefu za Baptistu.

Roku 1804 prodala Mlýn Leopoldu a Johaně Ptákovým. Johana byla dcerou Doroty

Spálenské. R. 1805 koupil mlýn Matěj Šocr, pražský měšťtín. R. 1806 vyměnil mlýn dle smlouvy směnné s Josefem a Kateřinou Rombaldovými za dům v Kutné Hoře čp. 114. Roku 1806 koupil v dražbě mlýn Matěj Šocr zpět a ještě téhož roku jej prodal Tomáši Švimberskému, mlynáři z Jemniště.

T. Švimberský se oženil s Barborou roz. Muškovou a přijal ji za spoluvlastnici. R. 1821 odevzdali mlýn synovi Josefu Švimberskému, který jej po půl roce prodal Matěji a Marii Sovovým. Tito manželé mlynářskému řemeslu nerozuměli a zle hospodařili, a proto jej Josef Švimberský vykoupil zpět. R. 1824 jej vyměnili za dům čp. 153 v Kutné Hoře s Josefem Danhelisem. 10. 5. 1826 byl mlýn prodán v dražbě a koupil jej František Veselý, správce statku v Ostředku. Ten podstoupil mlýn zpět rodině Švimberských a to Alžbětě, která jej prodala 12. října 1826 Marii Obecovské. (zajímavostí je, že Marie Obecovská byla praprapra Karla Obecovského, který se sem přistěhoval ze Smilkova v r. 2007 a koupil chalupu čp. 23 ve Smilově. O těchto dávných vazbách se dozvěděl až po mém pátrání v kronikách).

12. března koupil tento mlýn Jiří Novák-direktor zámku v Třeběšicích (v tomto případě jde o mého předka, který přišel do Teplýšovic a jeho rod vlastnil mlýn do r. 1882).

7. 7. 1843 Jiří Novák zemřel a zanechal po sobě dceru Karolínu, provdanou za Karásku, svobodnou Františku a vdovu Františku roz. Branišovou. 23. 5. 1845 převzal tento mlýn zeť Matouš Karásek s manželkou Karolínou a svobodné Františce vyplatil 2000 zl. Tito manželé měli děti: Františka, Vincence, Františku a Karlu. Roku 1873 převzal mlýn syn František Karásek s manželkou Karolínou. R. 1882 jej vyměnili s manželi Václavem a Kateřinou Kaňkovými. Františka se provdala za Nádvorníka. Vincenc Karásek se oženil s Kateřinou Dřízhalovou z Kácové Lhoty a založil hostinec se smíšeným zbožím.

Po půl roce koupil mlýn Vojtěch Paris a v r. 1904 jej prodal Karlu Bartošovi, majiteli parního mlýna v Říčanech a odstěhoval se do Vídně. Karel Bartoš prodal mlýn r. 1905 svému bratru Františkovi Bartošovi. Roku 1907 koupila mlýn Anna Kliková z Prahy a po krátké době padl do dražby. Vydražil jej pražský advokát Dr. Oldřich Souček a v r. 1909 jej prodal manželům Josefu a Františce Fílovým z Trkova č. p. 1, kde též mlýn vlastnili. Tito manželé převzali mlýn ve velmi zbědovaném stavu. Tito manželé měli děti: Marii, Otýlii, Františka, Boženu a Bohumíra. Marie se provdala za Antonína Pecku z čp. 1, Otýlie za JUDr. Karla Pessra a Božena se provdala za Františka Škvora, rolnického syna z Kochánova, kde krom hospodářství provozovali též hostinec. R. 1932 byl mlýn předán Františkovi a Boženě Škvorovým. Tito manželé měli děti: Marii, Vladimíra a Josefa. František a Božena Škvorovi mlýn značně zvelebili, z velké části přestavěli, zelektrizovali a uvedli do stavu, jak si tato prastará, staletí tu stávající usedlost zasluhovala bohužel, zde můj výčet majitelů končí a jinak je tomu i u ostatních usedlostí a domků jak v Teplýšovicích, tak i v ostatních obcích našeho správního území. Je to velká škoda a proto již poněkolikáté žádám Vás, všechny občany a rodáky, o doplnění místní kroniky a zanechání tak odkazu pro generace příští. Navštívit mě můžete každou středu od 15 do 18 hod v prostorách OÚ v Teplýšovicích. Těm, kteří již tolik cenné informace poskytli, touto cestou děkuji.

Historie venkovských škol na Benešovsku (3. část)

Triviální školy na Podblanicku a Benešovsku v době panování Marie Terezie a v první polovině 19. století

Podblanicko a Benešovsko mělo určitou síť nižších venkovských škol ještě před zavedením tereziánských školních reforem. O této síti svědčí školské statistiky tzv. *školní fase* z let 1772 – 1775. Školní fase byly zpracovány podle tehdejších krajů a přinášejí nám velmi cenné informace. Z údajů zjistíme, že na Podblanicku a Benešovsku připadalo zhruba 7 obcí na jednu školu a počet žáků na jednu školu byl zhruba okolo 160. Tato čísla však nejsou úplně spolehlivá, zejména pokud jde o počet žáků na jednu školu. Nezahrnují totiž děti z nemajetných venkovských vrstev. Co je však ze školních fasí zřejmé, je to, že zdejší kraj patřil k těm zaostalejším v českých zemích a vývoj školství zde byl také opožděný.

Před tereziánskou reformou byl počet škol na Podblanicku a Benešovsku na čísle 85. Toto číslo je však mírně zavádějící. V řadě míst byl stav škol velmi špatný, platy učitelů a jejich vzdělání bylo také špatné a nevyhovující. Ze zpráv ve školních fasích víme, že na některých místech se učilo po faráích, hospodách a soukromých staveních. Výuka byla nepravidelná, mnohdy byla zrušena, protože v sezóně zemědělských prací nikdo do školy nepřišel. Život učitelů byl velmi tvrdý. Jako plat dostávali od žáků *sobotáles*, což byl peněžitý plat a *posnopné*, což byla míra obilí za každého žáka. To však nebylo dostačující a učitelé si museli přivydělávat hraním na svatbách, pohřbech a v hospodách. Nějaký plat dostávali též od faráře za hraní na varhany a vedení chrámového zpěvu. Z té doby máme i první zprávu o škole v Teplýšovicích a o platu zdejšího učitele. Ten činil ročně 77 zlatých, což byl lepší průměr tehdejšího učitelského platu. Například učitel ve vedlejší obci Ostředku dostával pouze 7 zlatých a 16 krejcarů, nemáme však zprávu, zda dostával další část platu v naturálních příjmech. Každopádně můžeme z této první zmínky o Teplýšovicích vyčíst, že škola zde prokazatelně fungovala před rokem 1775 a obyvatelé si zřejmě svého učitele považovali.

Na základě takových konkrétních údajů a místně doložených zpráv lze říci, že počet funkčních škol na Podblanicku a Benešovsku byl před reformou okolo 50, i když oficiální stav byl uváděn 85. Pod pojem „funkční škola“ jsou zahrnuty ty školy, kde výuka probíhala nepřetržitě a pravidelně. Po roce 1775 se začala situace ve venkovském školství na Podblanicku a Benešovsku radikálně měnit k lepšímu. Především se podařilo zvýšit počet funkčních škol téměř dvojnásobně.

Školní fase z let 1790 – 1798 uvádějí ve sledované oblasti již 96 venkovských škol. Zde již můžeme mluvit o školách, kde probíhala výuka pravidelně, učitel měl potřebné vzdělání a pravidelný plat. Zájem státu na pravidelné a povinné školní docházce se pozitivně projevil nejen ve zvýšeném počtu škol, ale i v lepším společenském a sociálním postavení venkovských učitelů. Ve školních fasích ze sklonku 18. století lze vyčíst též počet chudých dětí k celkovému počtu žáků. Na venkově se počet chudých dětí ve školách pohyboval okolo 50 %, čísla jsou však zřejmě nadhodnocená, protože chudé děti byly osvobozeny od placení školného. Průměrný roční příjem učitele na venkově byl okolo roku 1790 asi 100 zlatých, ve městech byl až dvojnásobný. Nominální navýšení platů bylo tedy oproti letům 1772 – 1775 v průměru téměř o 40 %, byla však místa, kde plat učitele vzrostl několikanásobně.

Na Podblanicku a Benešovsku se pod vlivem reformy začaly na venkově vytvářet okolo škol a schopných učitelů stále větší skupiny místních obyvatel, které školy podporovaly finančně a podílely se na vytváření toho, co bychom dnes mohli nazvat občanskou společností. Zprvu se jednalo o místní úředníky, bohatší sedláky a živnostníky. V některých obcích se však vytvářelo napětí mezi faráři a učiteli, kteří se pod vlivem politiky státu cítili více samostatní a nelibě nesli to, že stále byli bezprostředními podřízenými farářů. Za všechen příklady uvedeme jednu stížnost učitele a jeho pomocníka na děkana

z Divišova z roku 1806:

„Učitel Jan Seidl a jeho pomocník Jakub Bubeník si stěžovali, že je děkan šikanuje a na náměstí vykřikuje: „Kantor je sviňák, vosel, krobiánský vůl. On nic neumí a děti nic řádného nenaučí, protože je vůl...“ V kostele a při pohřbech prý učitele zahanbuje, že špatně zpívá, při mších stále sleduje kůr, škaredě se kouká, posmívá se.“ Dlužno dodat, že šlo o ojedinělou stížnost. Mnoho učitelů si netroufalo takto stěžovat a zajisté bylo též mnoho míst, kde byla naopak spolupráce mezi učitelem a farářem založena na vzájemném respektu. Vliv mělo též to, že oficiální politika státu ve školství byla sice nastavena tak, aby zmenšila vliv církve na školství, avšak na venkově byla stále z ryze praktických důvodů ponechána pravomoc téměř výhradně církvi, potažmo místním farářům. Koncem 18. století docházelo ve zdejších kraji k přestavbám starých škol či k výstavbě nových školních budov místo starých a nevyhovujících prostor. Vznikaly také nové školy či pobočky stávajících škol. Řada dalších budov byla opravena či postavena ve třicátých a čtyřicátých letech 19. století. Záznamy ze školních fasí v letech 1842 – 1843 nejsou pro oblast Podblanicka a Benešovska kompletní, takže nelze srovnávat s údaji z přelomu 18. a 19. století. Můžeme však pozorovat zvýšený počet pomocníků učitele a též stoupající počet pravidelně docházejících žáků. Z celkově uvedeného počtu 113 škol vykazuje v těchto letech 41 škol stoprocentní školní docházku. Pouze v 15 školách je více jak 10 % žáků, kteří vůbec školu nenavštěvovali.

Pedagogický proces lze jen velmi těžko vysledovat, částečným vodítkem mohou být například průměrné počty žáků ve třídách v letech 1842 – 1843:

Obvod Votice	131 žák
Obvod Mnichovice	96 žáků
Obvod Dolní Kralovice	109 žáků
Obvod Lipnice	119 žáků
Obvod Ledeč	151 žák

Jde o průměrné počty, avšak skutečné počty v jednotlivých školách se vysoce lišily. Například v obvodě Ledeč bylo v Pohledu pouze 29 dětí a v Čestíně neuvěřitelných 265 dětí. Učitel měl samozřejmě již v případě takového počtu dětí jednoho či více pomocníků. Z dnešního pohledu je však velmi těžko představitelné, jak probíhala výuka v jedné třídě například při počtu 100 dětí od 6 do 12 let s jedním učitelem, což v té době nebylo nic neobvyklého. Učitelé museli rozdělit děti do skupin a postupovat s každou samostatně tak, aby nedocházelo k rušení mezi skupinami. Samozřejmě, že taková výuka kladla neobyčejné nároky na schopnosti učitele. Statistické údaje z let 1772 – 1843 ukazují postupný vývoj sítě triviálních škol na sledovaném území Podblanicka a Benešovska. Tento vývoj byl vcelku shodný s vývojem na území Čech, i když zdejší kraj musel v prvních dvou desetiletích po zavedení tereziánské školní reformy dohánět vyspělejší kraje. Od počátku 19. století je vývoj na Podblanicku a Benešovsku prakticky totožný s vývojem na území celého státu. V polovině 19. století byla vybudována (až na výjimky) síť venkovských škol, která se udržela až do druhé poloviny 20. století. Jaké změny prodělalo venkovské školství ve druhé polovině 19. století, budeme sledovat v dalším pokračování.

Použitá literatura: KASPER T.; KASPEROVÁ D.: *Dějiny pedagogiky*, HANZAL, J.: *Z dějin obrozeneckého školství na Podblanicku*

Rozloučení s prázdninami

První zářijové páteční odpoledne nám bylo potěšením strávit s dětmi na akci symbolicky nazvané „Rozloučení s prázdninami“. Prosluněné odpoledne plné soutěží, her a pohybu jsme pro děti připravily na starém fotbalovém hřišti. Sportovních aktivit se mohli a také zúčastnili rodiče a prarodiče, malé i velké děti, každý dle toho jak si troufl. Malé děti mohly ukázat, jak jsou šikovné při hodu míčem na kuželky, sbírání míčků podle barev, minifotbálku či naplnění kyblíků víčky. Děti školkovské zase závodily s míčem a tenisáky, lezly jako raci, skákaly jako žabky nebo se přetahovaly lanem. Nejpočetnější skupinou byli školáci. Ti si např. připomněli léto při soutěži plavání s kruhem, na zimu se zase naopak připravili při hře – kdo se dřív oblékne. Vyzkoušeli si, jaké je to jezdit s trakařem nebo jak těžké je běhat svázaní do velbloudí karavany. Také závodili jako hlemýždi, přetahovali se lanem a zkusili si hodit svou vlastní botou. Při pohledu na soutěžící jsme tak trochu litovaly, že jsme nepřipravily ještě skupinu pro rodiče a prarodiče, protože pomáhali svým potomkům s takovým nadšením a elánem, které zasluží uznání. Příjemné odpoledne bylo zakončeno připraveným táborákem, kde

Strašidýlka, víly, skřítkové, (i jakékoliv jiné masky)..., maminky, tatínkové, zkrátka všichni, kdo si rádi hrajete.

Přijďte si s námi užít kouzelné odpoledne plné soutěží a her, zakončené lampiónovým průvodem po dýňové stezce.

V sobotu 15. 10. 2011 v 16. h

V Teplýšovicích na dětském hřišti u MŠ.

Něco na zahřátí bude zajištěno.

po vyhlášení vítězů a pochválení snahy a úspěchu všech zúčastněných, si mohly děti zazpívat u kytary písničky a opéci buřta. Rozhodně se ale neloučíme napořád. Už teď bychom Vás rády pozvaly na „Podzimní dobrodružství 2“. Těšíme se na Vás 15. 10. Pokud nás překvapí déšť, akce se odloží na 22. 10. *Teplýšovický babinec*☺

MATEŘSKÉ CENTRUM VE ŠKOLE

Od loňského roku nám škola poskytla prostory, obec vybavení a malé děti radost ze setkávání.

I v letošním školním roce se budeme vidat v pondělí od 7.30 do 12.00 hod. a ve středu od 8.30 do 11.30 hod.

Program dne:	7.30 - 9.00	příchod dětí, volná hra
	9.00 - 9.15	cvičíme a tancujeme
		svačinka
	9.30 - 10.30	volná hra, při vhodném počasí pobyt venku na školním hřišti
	10.30 - 11.00	výtvarné snažení
	11.00	volná hra a postupné rozcházení dětí

Některé fotky z loňského roku jsou umístěny na webových stránkách školy a školky www.zs-a-ms-teplysovice.wz.cz ve fotogalerii.

Kdo všechno může do mateřského centra chodit? Všechny maminky s dětmi, které mají chuť si popovídat s jinými mamkami, dětičky do dvou let v doprovodu maminky, děti starší dvou let mohou trénovat samostatnost a vyzkoušet si pobyt s „tetou Alou“ bez maminky.

Ceny v mateřském centru:

Pobyt za celé dopoledne v doprovodu maminky 30,- Kč
Pobyt bez maminky (hlídání) 20,- Kč za hodinu.

Těšíme se na vás, přijďte si pohrát a zadováďet.

Zvonění v Čeňovicích

Vážení občané,

nastává čas různých výročí a svátků. Jak už je v Čeňovicích zvykem, v tyto dny zazní v předem určený čas z kapličky sv. Jana Nepomuckého v Čeňovicích hlas zvonu. Doufám, že jsou tyto chvíle příjemným vytržením z doby rychlého internetu a stále hrajících mobilů.

28. října ve 12.00 hod. - Vznik samostatného Československa (1918)

28. října ve 21.00 hod. - Zvony míru (200 úderů zvonu)

17. listopadu ve 12.00 hod. - Den boje studentů za svobodu a demokracii

24. prosince ve 12.00 hod. - Štědrý den

25. prosince ve 12.00 hod. - Boží hod vánoční

26. prosince ve 12.00 hod. - Svatý Štěpán

1. ledna v 0.00 hod. - Vítání nového roku s občerstvením

1. ledna ve 12.00 hod. - Novoroční zvonění *mk*

Veřejná schůze

Zveme vás na veřejné zasedání zastupitelstva, které se koná tentokrát pouze jednou v pátek dne 7. 10. 2011 od 19.00 hodin v místním hostinci v Teplýšovicích.

Už je to rok, co se konalo podobné zasedání a jistě je o čem hovořit.

Rádi s vámi pohovoříme, vyslechneme dotazy a připomínky, na které se vynasnažíme odpovědět.

S pozdravem *Zastupitelstvo obce Teplýšovice*

Vypukl nám nový školní rok

S tímto vypuknutím opět nastává čas našeho občasného setkávání s vámi. Nechceme, aby články o škole se staly něčím nudným a z vaší strany nutkáním, že jakmile uvidíte titulky „škola“, raději řádky vynecháte. Myslím, že ten, kdo hledá aktuální informace o základní či mateřské škole, je snadno a rychle najde na webových stránkách. Snažíme se z každé akce pořídít fotografie a pokud možno je zde hned umístit ve fotogalerii. Novinkou by tu mělo být i možnost nahlédnout do aktuálního jídelníčku naší krásně zrenovované kuchyně, ve které nám vaří paní kuchařky samé dobroty.

Když se po březnovém zápisu do mateřské školy rozhodovalo, zda přistavět další třídu mateřské školy a tím vyhovět spoustě rodičů, ani jsme nedoufali, že to tak dopadne. Prvního září se jednotřídní mateřská škola proměnila ve dvoutřídní s celkovým počtem 51 dětí.

Přišly nové paní učitelky, noví provozní zaměstnanci, ale hlavně nové děti. Možná měly strach, možná se i těšily, určitě si však přinesly s sebou spoustu očekávání a představ. Adaptační období, kterým ve škole procházejí, má u každého jiný průběh. Někdo se promění v „slzavé údolí“ a odmítá komunikovat s paní učitelkou a ostatními dětmi, jiný se rychle „oklepe“ a přivykne na nové prostředí – to vše patří k životu.

Děti jsou rozděleny do dvou tříd, které si také pojmenovaly. Ti starší, někteří z nich již předškoláci, pobývají v původní „meruňkové“ třídě a ti mladší – převážně 3leté ve třídě „borůvkové“.

Učíme se samostatnosti a máme radost z každé maličkosti, která se nám povede. Úklid hraček nás moc neláká a soužití s ostatními si teprve osvojujeme, konflikty však už umíme řešit, i když občas musí pomoci paní učitelka. Heslo „MY JSME KAMARÁDI, MY SE MÁME RÁDI“, nemáme jen tak. S nejstaršími jsme již navštívili hudební pořad „Bubnování“ v základní škole. V mateřské škole nás v nejbližší době čeká fotografování, pak zpívání a tancování s Jiřím Helekalem, pouštění draků, tvoření z podzimních plodů a listů a velká výprava do lesa – „Zamykání lesa“. Na některé akce bychom rádi pozvali i děti z mateřského centra (vše včas oznámíme), které i v letošním roce funguje v budově základní školy.

Co dodat - s jistotou můžeme napsat, že se dětem nové prostory líbí, avšak stávající „starší“ třída má také něco do sebe. Vždyť sem již docházejí děti dětí, které zde začínaly s docházkou.

Ve škole jsme nové prvňáky přivítali již tradičním způsobem – pasováním do cechu teplýšovických školáků. Hned první den se všichni seznámili s novým celoročním projektem – tentokrát „Gotikou v Českých zemích“. Celoroční projekt je dobrým motivačním motorem jak pro různé hry, tak i pro vyučování. Během celého školního roku děti sbírají body a soutěží mezi sebou, které družstvo postaví dřívě gotický chrám. Jednotlivé díly skládačky gotického chrámu si „kupují“ za body, získané během týdne. Od začátku školního roku je mohly nasbírat třeba už i při pátečním sportovním dobrodružném dni, kdy hledaly poklad. Ve velké krabici s pokladem byly ukryty nové hračky do školní družiny, nové sportovní náčiní a nějaká ta sladkost pro všechny.

Během školního roku plánujeme navštívit společně některá naše divadla (Praha, Tábor), nebo naopak divadelníky pozvat do školy, chceme uspořádat dvě výtvarné dílny pro rodiče a asi letošní největší akcí, kterou chce škola, mimo vyučování, uspořádat, je vánoční jarmark. Ten bude letos spojen s rozsvícením vánočního stromku na návsi v Teplýšovicích a za pomoci paní učitelky Silvie Králové i s hraním koled. Společně s dětmi z mateřské školy, přivítáme advent malou předvánoční besídkou a pak budeme prodávat naše výrobky a také malé občerstvení, tak jak se již stalo tradicí ve škole.

Na závěr, zřejmě okolo 18. hodiny, rozsvítíme vánočně ozdobený stromek. Vše by se mělo uskutečnit dne **24. 11. 2011** – program bude upřesněn na plakátech. Doufáme, že přispějeme k příjemné předvánoční atmosféře.

Pedagogický sbor ZŠ a MŠ Teplýšovice

ŽIVOT DO SVÝCH RUKOU

RYTMUS

Rytmus Benešov poskytuje od r. 2003 podporu lidem s mentálním postižením. Postupně se podpořená skupina rozšířila i o lidi s duševní nemocí a lidi.

Cílem naší práce je aktivní zapojení a seberealizace ve společnosti a to zejména při pracovním uplatnění v běžném prostředí.

Jsmo registrováni Ministerstvem práce a sociálních věcí jako poskytovatel sociální rehabilitace.

*Od počátku je naší hlavní činností **Podporované zaměstnávání**, které má za cíl zvýšení dovedností lidí s postižením a jejich motivace a podpora při získání a udržení zaměstnání na otevřeném/běžném trhu práce.*

*Dále je v nabídce **Tranzitní program**, skupina **Sebeobhájců**, **kurzy** na zvyšování praktických dovedností, **motivační kurzy** a **poradenství osobám se zdravotním postižením**.*

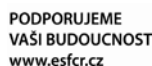
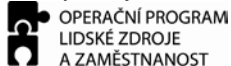
Služby jsou poskytovány:

- v prostorách organizace v centru Benešova (naproti poště, adresa viz dále)
 - i v přirozeném prostředí uživatele, v místě bydliště, v rodinném prostředí
- podle potřeby, na základě individuálního plánu uživatele.

S uživateli pracujeme převážně individuálně s vhodně navázanou skupinovou prací. Cílem služeb je zejména zvyšování samostatnosti v dovednostech, které vedou k začlenění uživatele do společnosti.

Služby poskytujeme uživatelům bezplatně.

Náš provoz je financován Středočeským krajem, městem Benešov.

Kontaktovat nás můžete denně:

F. V. Mareše 2056 (budova naproti České poště)
256 01 Benešov

☎ 317 742 742

mobil: 773 391 182 Pavla Fleischhansová –
vedoucí služby

777 222 131 Lukáš Laichter – ředitel

Můžeme přijet za vámi. Osobní návštěvu u nás doporučujeme předem domluvit, abychom byli přítomni.

benesov@rytmus.org <http://benesov.rytmus.org>

VÁNOČNÍ JARMARK

Základní školy a Mateřské školy
Teplýšovice,

tentokrát
se
slavnostním
rozsvícením vánočního stromku

24.11.2011

program:

- 15.30 hod. vystoupení dětí z mateřské školy s vánočními koledami
- 16.00 hod. vystoupení žáků ZUŠ pod vedením paní učitelky Králové
- 16.30 hod. vystoupení žáků základní školy
- 17.30 hod. slavnostní rozsvícení vánočního stromku na návsi Teplýšovic

Během vystoupení je možné si zakoupit výrobky našich dětí,
pochutnat si na jejich vlastnoručním vánočním pečivu,
či si dát horký čaj, kávu nebo svařáček.

Ke koupi budou:
adventní věnce, ozdoby na stromky, svíčky, svícny, drobné dárky, apod.

